

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Zijt allen eensgezind. — 1 PETRUS 3 : 8.

*En ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord
in Mij gelooven zullen; opdat zij allen één zijn.*

JOHANNES 17 : 20, 21.

*De vrede Gods heersche in uwe harten, tot welken gij ook geroepen zijt in
één lichaam.*

COLOSSENSEN 3 : 15.

No. 22.

15 November 1906.

11de Jaargang.

EENE BESCHRIJVING DER NEPHIETEN UIT NIET-MORMOONSCHEN BRON.

(FRAY BERNARDINO DE SAHAGÚN, LAS COSAS DE LA NUEVA ESPAÑA,
BOEK 10, KAP. 29. BOEK 3, KAP. 3).

Vervolg van blz. 325.

Sahagún begint het derde Kapittel van zijn derde Boek met de opmerking, dat Quetzalcoatl als God werd beschouwd, en dat men hem sedert de vroegste tijden in het Land van Overvloed als zulks aanbad. Tusschen de regels gelezen beteekent dit dus, dat hem zulke eer gegeven werd hoewel hij eens als Mensch onder de menschen had verwijld. Dan worden al zijne groote hoedanigheden nog eens tentoongespreid, als om het verlies van dezelve, dat door latere gebeurtenissen werd veroorzaakt, in een nog sterker licht te plaatsen. Zijne dienaren en onderdanen waren zij die zich op de mechanische kunsten toelegden al deze ambachten hadden hun oorsprong in Quetzalcoatl. Men zeide ook, dat hij zeer rijk was en alles bezat wat tot eten en drinken dient, dat het koren bij hem zeer overvloedig was en de meloenen zoo groot, dat men beide armen noodig had om er een van te omvatten, en dat de halmen der wilde „kresse” bij hem zoo hoog en sterk waren dat men ze als boomen beklom. Men zaaide en oogstte boomwol van alle kleuren en deze (verschillende) kleuren waren natuurlijk en ontwikkelden zich met de plant. Verder zegt men, dat in het genoemde Tullan zeer vele soorten rijk gevederde vogels werden geteelt. Bovendien bezat Quetzalcoatl van alle schatten der wereld. De vazallen van Quetzalcoatl waren eveneens zeer rijk; bij hen was er noch schaarschte noch gebrek aan koren. Zij behoefden zich niet met de kleine aren te

voeden, maar zij gebruikten deze als brandhout, om hunne baden te verwarmen, enz. Doch de tijd kwam, dat het geluk van Quetzalcoatl en van de bewoners van het Land van Overvloed een einde nam."

Trots zijne beknoptheid laat het verslag van Mormon over den ondergang der Nephieten het hoog-dramatische van de daarmede verbonden gebeurtenissen erkennen. De gebeurtenissen van dat tijdperk hebben niet alleen de verslaggevers en geschiedschrijvers moeten aantrekken, maar bovenal ook de dichters. Ten tijde van de Spanjaarden werden in verschillende deelen van Amerika nog fragmenten van liederen gevonden, waarin de heerlijkheid van het oude Land van Overvloed bezongen en haar verlies bitterlijk beklaagd werd, en wij kunnen aannemen, dat ook de verschillende bijzonderheden van het groote drama, dat aan de vernietiging der Nephieten voorafging, de aandacht der dichters ontvangen heeft. De fragmenten, die Sahagún in staat is geweest te verzamelen, dragen ten minste het sterkste poëtische kenmerk dat men kan denken; hij heeft ze echter eenvoudig zoo neergeschreven, als de oude, in de dingen van hun volk geleerde Mexicanen ze hem hebben overgeleverd. Daar men reeds niet meer met een nauwkeurig geschiedkundig bericht te doen heeft, vloeit daaruit voort, dat al de oorspronkelijke bijzonderheden der toltekische wijze van voorstelling en beschouwing door zuivere aztekische zijn vervangen, en dat de plaats der gebeurtenis willekeurig naar de 60 mijlen noordelijk van Mexico gelegen stad Tula is overgebracht, dat is, in eene streek die voor een Land van Overvloed in den Amerikaanschen zin des woords de noodige vereischten in het geheel niet vereenigt. De omstandigheid van de gelijke benaming heeft zulk eene verwisseling slechts kunnen begunstigen. De naam Tollan is zelfs heden nog veel talrijker in de noordelijke deelen van Zuid-Amerika dan in de zuidelijke deelen van Noord-Amerika, zoodat er dus geen twijfel is, dat de berichten over den ondergang der Tolteken of Nephieten aan verplaatsing en toepassing blootgesteld zijn geweest. Omstandigheden en bijzonderheden mogen ons daarom bij het beoordeelen dezer berichten niet leiden, maar alleen de groote feiten, zooals men vermoeden en zelfs verwachten kan, zullen in overeenkomst zijn met de werkelijkheid.

Zoo lezen wij dan, dat, ten tijde toen het geluk van Quetzalcoatl en zijn volk een einde moest nemen, hij „ziek" was. Een uit drie tovenaars, de beruchte Wzilopochtli, wiens naam juist die van den krijgsgod der Azteken is, komt tot hem, voorgevende dat hij hem zou genezen, doch in werkelijkheid om hem tot dronkenschap te verleiden. In de samenspraak die tusschen de twee volgt, gebruikt Wzilopochtli deze woorden, „Gij moet onvoorwaardelijk naar Tullan Tlapallan, n.l. naar het Land van het Noorden trekken." Men merke ook op, dat de drank die tot den val van Quet-

zalcoatl leidde, het zeer goed bekende pulque is, zooals het heden genoemd wordt.

Uit dit tafereel, want zoo kunnen wij het noemen, wordt duidelijk, dat de priesterschap der Nephieten, aan wier hoofd de hoogepriester, naar zijnen God, Quetzalcoatl genaamd, stond, „ziek” was. Eene vijandelijke partij met toovenaars aan het hoofd, bestaat in het land en streeft er naar om de oude orde om te werpen en Quetzalcoatl onvoorwaardelijk uit het land te verdrijven. Het middel waardoor deze vijandelijke partij werkt, ligt in het begunstigen van losbandigheid, en in oorlogvoeren. Zij heeft haar doel maar al te wel ten uitvoer gebracht.

Het volgende tafereel wordt in het huis van den Heer der wereldlijke macht onder de Tolteken gespeeld. Hij wordt geen koning genoemd, maar „de sterke Hand” en wordt in tegenstelling van den hoogepriester der Godheid geplaatst. Eenen aanhanger der vijandelijke partij, een vreemdeling van lage afkomst, gelukt het door list de dochter van „de sterke Hand” tot vrouw te verkrijgen. De Tolteken houden niet van hem, maar hij onderscheidt zich in den oorlog, en zij moeten de hem als overwinnaar toekomende eer bewijzen, doch later maakt hij van de gelegenheden die zich voor hem aanbieden, gebruik om den dood van vele Tolteken op verraderlijke en arglistige wijze teweeg te brengen.

In het 10de Kapittel van hetzelfde boek worden vulcanische uitbarstingen vermeld. Vroeger waren reeds velen van het volk aan vergiftige gassen ten offer gevallen, en bij die gelegenheid regende het groote hagelsteenen op de Tolteken, en eindelijk rotsstukken, techcatl genoemd. Velen verloren op deze wijze het leven. „Allen waren als door razernij aangetast.”

In het volgende hoofdstuk wordt van het verderven der voedingsmiddelen gesproken. De vijanden schijnen van deze omstandigheid gebruik gemaakt te hebben om den Tolteken wederom verlies te berokkenen.

„De Tolteken vielen nog aan vele andere listen ten offer, tengevolge van het dalen hunner geluksster.” Toen deze verdwenen was, besloot Quetzalcoatl om Tullan te verlaten en zich naar Tlapallan, naar het Land van het Noorden, te begeven. Hij liet al zijne kostbare huizen verbranden en vele van zijne schatten in de bergen en ravijnen begraven. De cacao-boomen veranderde hij in doornstruiken, hij beval de rijkgevederde vogelen om voor hem heen te trekken, en zij trokken heen naar het kustland. Quetzalcoatl verliet Tullan en ging op weg Hij keerde zich om, en begon bitter te weenen.”

De Tolteken konden zich dus in hun land niet langer houden, maar waren gedwongen het te verlaten. Hunne beroemde gebouwen werden een prooi van de vlammen, hunne schatten moesten zij in de aarde verbergen. Het Land van Overvloed veranderde in eene woestijn, en

doornstruiken wiessen waar men tevoren de meest gewaardeerde, nuttige planten en boomen had gekweekt. Dat slechts een uitermate bloedige, verdelgende oorlog het eenmaal zoo machtige en talrijke volk in zulk een toestand heeft kunnen brengen en het land tot zulk eene verwoesting heeft kunnen voeren, ligt voor de hand.

In het 10de hoofdstuk van het werk van Sahagún bevindt zich nog eene beschrijving van den uittocht der Tolteken, — Nephieten. „Gehoorzaam aan de bevelen van Quetzalcoatl, gingen zij op weg, terwijl zij met oneindige moeite hunne vrouwen en kinderen, en hunne zieken en ouden, zonder zich tegen het ontvangen bevel te verzetten, voor zich heenvoerden. Allen trokken heen, toen Quetzalcoatl zelf Tullan verliet, om zich naar de streek die Tlapallan genoemd wordt, te begeven, en waarvan hij nooit teruggekeerd is. Wij voegen er intusschen bij dat zij die heden het Mexikaansch zuiver spreken en die men Nahuas noemt, hunne nakomelingen zijn. Zij stammen af van hen die Quetzalcoatl niet konden volgen en die achterbleven, sommigen wegens ziekte en anderen omdat zij zulks verkozen.”

De voorstelling die wij met behulp van deze gegevens kunnen maken, hoewel deze door tijd en omstandigheden aan veranderingen en toepassingen zijn blootgesteld geweest, past beslist op de Nephieten die uit hun land zijn verdreven geworden. Het lot van dit ongelukkige volk wordt ons hier slechts in een andere taal voorgelegd. Mormon levert in zijne afkorting een betrekkelijk algemeene voorstelling van de gebeurtenissen van die tijden, het verslag van Sahagún gaat reeds een weinig meer in de bijzonderheden en laat daarom met grootere duidelijkheid waarnemen, hoe verschrikkelijk die dagen moeten geweest zijn. De berichten van andere geschiedschrijvers helpen om de weergalooze woestheid dier gebeurtenissen nog op levendige wijze vollediger voor te stellen. Diego Munoz Camargo zegt in zijne hooggewaardeerde geschiedenis van Tlaskalla:

„Tetzcatlipoca Huemec (de voornaamste tegenstander van Quetzalcoatl) kwam om Quetzalcoatl te vervolgen, en toen hij hem niet vond, versloeg hij het gansche land, zoodat hij zich als God liet vreezen en aanbidden, zoo zeer en op een wijze, als wilde hij den roem van Quetzalcoatl verdonkeren.”

De geschiedschrijver van Cuauhtitlan, een inboorling, zegt van dien tijd: „In dezen tijd hadden de vele gebeurtenissen in Tula plaats. Op deze plaats begon de oorlog, dien de duivel verwekt had, in welken oorlog de Tolteken zich in Nextlapa samentrokken. Op deze plek nam de krijg zoo zeer in heftigheid toe, dat hij dreigde al de menschen om te brengen, en hier begon het slachten van de menschen. Er wordt gezegd en bericht, dat allen die tengevolge van hunne meening tot de partij van Quetzalcoatl hadden behoord, door hen (de vijanden) werden opgeofferd.”

Op hoeveel groote hoofdstukken der geschiedenis hebbendeze spaarzame gegevens betrekking? In allen gevalle op meer dan wij misschien geneigd zijn ons voor te stellen. Indien de Spanjaarden niet zoo roekeloos onder de documenten der nieuwe wereld hadden gewoed, zouden wij ongetwijfeld nog veel bezitten dat ons een vollediger overzicht van die tijden zou geven. Het gelukt misschien nog in de afzienbare toekomst, de geschriften der Mayas te lezen, die in de meeste gevallen ouder zijn dan die der Azteken. Zekerlijk zullen wij dan nog meer vernemen van het groote volk der Nephieten — Tolteken, en van hun opkomst en ondergang in Amerika. *H. Der Stern.*

EEN MERKWAARDIGE BEKEERING.

Dr. Stroude, die met zijn gezin den 6den October in Van Zandt Co., Noord Texas (Ver. St.) gedoopt is, was een voorspoedig man toen hij in Henderson Graafschap woonde. Hij was een hoogleeraar in de theorie en de praktijk der geneeskunde, en was ook een ambtenaar van het Gouvernement; doch hij verloor al zijne bezittingen door eenige mislukte ondernemingen.

Hij verhaalt dat hem in een droom bevolen werd om naar het Van Zandt Graafschap te verhuizen, en een klein huis te huren bij de scheiding van twee wegen. De plaats werd hem in een vizioen getoond, waarna hij twee mannen zag, die reistaschjes droegen en in de richting van zijn huis kwamen, terwijl de Geest hem zeide, dat hij hen als dienstknechten Gods moest aannemen. Dr. Stroude vertelde zijne vrouw wat hij gezien had, en spoedig verhuisden zij naar die plaats en naar het huis dat hem getoond was.

„Ouderling Thacker en ik,” schrijft Ouderling Wm. A. Bringham, „waren in die stroek werkzaam en wij werden weldra met hen bekend. Zij maakten van stonden aan een goeden indruk op mij, en ik gevoelde mij verzekerd dat zij zich bij de Kerk zouden aansluiten. Wij gaven hun eenige traktaten en een Boek van Mormon te lezen. Dr. Stroude zegt, dat wij de twee personen zijn die hij in zijn vizioen had gezien, maar dat hij ten stelligste meende dat het hem door den booze was ingegeven, want hij dacht dat twee Mormoonsche Zendelingen zekerlijk geen ware boodschap konden brengen. Niettemin was hij nieuwsgierig om te weten wat het Boek van Mormon was, en hij las het met de bedoeling om er tegenstrijdigheden in te vinden, want, zeide hij tot zijne vrouw, „indien het 's menschen werk is, zal hij zich op de eene of andere plaats tegenspreken.” Den volgenden keer dat zij hem zagen, zeide hij dat de man die zou zeggen dat het boek door Joseph Smith was vervaardigd, een dwaas is, en hij zeide dat hij het juist zoo zeer geloofde als den Bijbel.”

AAN MIJN VADERLAND.

Ja, mijn Neêrland, ik bemin U, schoon ik Uwen grond verliet;
O beschuldig toch van koudheid mijn liefhebbend harte niet.
'k Min Uw vlakke, groene velden, blanke vaarten, blinkend duin,
't Vergezicht der zee met zeilen, helderwit en tanig bruin.

't Min de heilige geschiednis van het roemrijk voorgeslacht,
Dat, door have en leven te offeren, U de dierbre vrijheid bracht;
'k Min U, Land van godsdienstvrijheid, dat gewetensdwang verjoegt,
'k Min Uw volk dat en Uw bodem en de wereldzee beploegt.

Toch ging ik, Uw zoon, naar 't Westen. Wat mij dreef? Hoor 't woord
van Hem,

Die Zijn volk uit alle landen roept met zachte, stille stem:
„Wil uit Babylon naar Zion, naar den Berg mijns Huizes gaan,
Om te leeren van mijn wegen en te wandelen in mijn paân.”

Babylon — ja, want verwarring heerscht de gansche wereld door,
Vruchtloos tracht men te vereenen sinds men Gods gezag verloor.
Dierbaar Neêrland, ook gij weet het, hoe men allerhande leer
Aan het volk tracht op te dringen als de waarheid van den Heer.

't Martlaarsbloed der vadersen vloeide toen 't Hervormingslicht pas scheen,
En hun namen zullen blinken door den loop der eeuwen heen;
Maar toch was 't gezag des Heeren en Zijn leer niet weergebracht:
't Was Gods plan niet te *hervormen* wat verdraaid was en verkracht.

Later zou een engel komen met het zuiver waarheidslicht,
Dan zou ook de Kerk van Christus weder worden opgericht,
En de prediking zou uitgaan tot het verst verwijderd strand,
Zou Uw bodem ook bereiken, vrijheidminnend Vaderland.

Groeter vrijheid zou er komen, vrijheid die de Waarheid brengt,
Uit de reine bron gesprongen, met de leugen niet gemengd;
Christus' macht zou zegepralen over Satan's tyranny,
't Zou voor allen mogelijk wezen vrij te worden, waarlijk vrij.

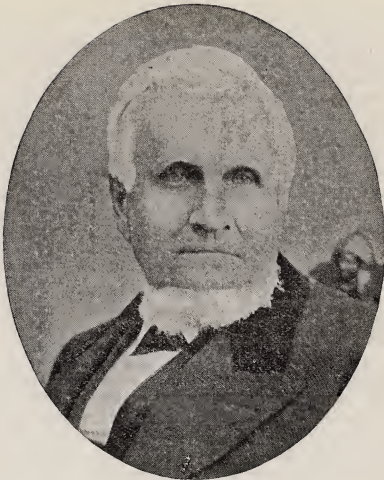
Die gelegenheid nu is er; Neêrland, Neêrland, hoor Uw zoon,
Hoor hem nederig getuigen, niet om eer en niet om loon:
Israels God heeft weer gesproken, heeft zich een' Profeet verwekt,
Wien Hij, door een' hemelbode, de eeuwige heilleer heeft verstrekt.

k' Weet het, 'k ben niet de allereerste, die U dit getuignis geeft,
Daar een schaar van heilgezanten jaren U gepredikt heeft,
Maar juist dáárom spreek ik heden met vrijmoedigheid en klem,
Hooft gij uit het verre Westen, 't Rotsgebergte, een vriendenstem.

Niet omdat 'k U minder liefheb, maar daar 'k méér liefheb Gods Werk,
Wil 'k voor Zions welvaart werken, voor den bloei van 's Heeren Kerk,
Biddend dat van Uwe kinderen menigeen zich daartoe gord',
En, als 't hier te klein mocht blijken, dat heel de aard dan Zion word'!

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.



PRESIDENT JOHN TAYLOR.

JOHN TAYLOR, de derde President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd den 1sten November 1808 te Milnthorpe, Westmoreland, Engeland, geboren. Hij was in de leer van de Kerk van Engeland opgebracht, maar hij sloot zich bij de Methodisten aan, toen hij 15 jaren oud was, en werd weldra een hunner predikers.

In het jaar 1829 vertrok hij naar Amerika en vestigde zich in de stad Toronto, Canada, waarheen zijns vaders gezin hem reeds voorgegaan was. Hier vereenigde hij zich met eenige heeren, om den Bijbel te bestudeeren. Het gevolg was dat zij begonnen te gelooven in de noodzakelijkheid van openbaring en dat men, zooals voorheen, van God geroepen moest zijn om het Evangelie te prediken. Zij kwamen ook tot de conclusie, dat de kerken van hunnen tijd van de orde Gods afgeweken waren. Met deze overtuiging vastten en baden zij veel tot God, dat Hij, indien Hij eene Kerk op aarde had, hun een boodschapper mocht zenden. Kort daarna vond Ouderling Parley P. Pratt hem, en hij hoorde het Evangelie. Hij ontving het met voorzichtigheid, onderzocht zijne ver-

klaringen zorgvuldig, hetgeen zijne bekeering, zijnen doop en verordineering tot Ouderling tengevolge had.

In 1837 bezocht de Profeet Joseph Smith met anderen Toronto, en werd Ouderling Taylor bij die gelegenheid tot Hoogepriester verordineerd.

Van nu aan was John Taylor nauw verbonden met den Profeet en het groote werk dat hij was doende. Spoedig verhuisde hij naar Kirtland en van daar naar Missouri. In 1838 werd hij door openbaring tot het Apostelschap beroepen. Hij was zoo stoutmoedig en machtig in het verdedigen zijner vervolgte broederen en zusters, dat hij genoemd werd de „Strijder voor het Recht,” een titel dien hij sedert dien heeft gedragen.

In Januari 1840 kwam hij te Liverpool aan, op zijn eerste zending naar Europa. Hij opende het werk in Ierland en op het Eiland Man, en arbeidde ook in Schotland. Hij heeft vele traktaten en boeken uitgegeven.

Ouderling Taylor was een man van groot geloof, en in zijn zendingswerk reisde hij gewoonlijk zonder buidel of male. Als een bewijs hoe de Heere voor hem zorgde, verhaalt hij een voorval van het Eiland Man. Hij had het geld niet om wat traktaten te betalen, die hij had laten drukken, en de drukker wilde ze hem niet leveren tot iedere penning betaald was. Ouderling Taylor ging tot den Heere, en maakte Hem bekend dat hij in geldelijke verlegenheid was. Nauwelijks was hij van zijne knieën opgestaan, toen een vreemdeling de deur binnenkwam, hem een enveloppe overhandigde en weer vertrok. De enveloppe bevatte wat geld, en een briefje waarop stond: „De arbeider is zijn loon waardig.” Eenige minuten later verscheen een arme visschersvrouw, die er op aandrong dat hij een kleine gift van haar zou aannemen. Ongaarne deed hij het, en toen de som werd gevoegd bij hetgeen in de enveloppe was, vond hij dat hij juist het vereischte bedrag had om de traktaten te betalen.

Toen Ouderling Taylor van zijne zending teruggekeerd was, nam hij een voornaam deel in de aangelegenheden van de Kerk te Nauvoo. Hij predikte en schreef veel. Ten tijde van den moord op Joseph en Hyrum Smith was hij met deze broederen in de gevangenis te Carthage. Hij trachtte de geweren der bandieten met zijn stok af te weren toen de kogels door het vertrek snorden. Nadat de Profeet en zijn broeder gedood waren, liep Broeder Taylor naar het venster. Een kogel trof zijn horloge, en wierp hem terug in de kamer. Hij was met vier kogels gewond, waarvan hij er tot den dag van zijnen dood in zijn lichaam heeft omgedragen.

Ouderling Taylor vertrok met de Kerk naar het Westen, maar vóór hij de Salt Lake Vallei bereikte, werd hij op zending geroepen, en hij ging. Later heeft hij eene zending in Frankrijk en Duitschland vervuld, waar, onder zijn toezicht, het Boek van Mormon in de Fransche en in de Duitsche taal werd uitgegeven. In het jaar 1854 vervulde hij eene zending naar de Oostelijke Staten van Amerika, waar hij ook een tijdschrift uitgaf.

(Vervolg op blz. 350.)

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

Aan onze Lezers.

De lezers van de „Ster” worden verzocht alle schuldige gelden voor dit tijdschrift vóór het eind van dit jaar te vereffenen, en hunne rekeningen te voldoen tot op 31 December. De bedragen kunnen direct aan dit kantoor gezonden worden, of aan de Zendingen in de verschillende Vertakkingen afgedragen worden. Abonnten in Nederland, die in plaatsen wonen, waar zij een Zending niet gemakkelijk kunnen bereiken, worden verzocht niet op eene postkwitantie of andere wijze van inning te wachten, maar hunne bedragen per postwissel in te zenden. Onze lezers in Utah kunnen afrekenen met Broeder Herman B. Denkers 2654 Barlow Avenue, Ogden, of Broeder John Kooyman, 20 Apple street, Salt Lake City.

Het zal ons genoegen doen, indien allen prompt en tijdig aan dit verzoek willen beantwoorden, zoodat wij het tot dit jaar behoorende nog vóór 1 Januari in onze boeken kunnen indragen.

DE REDACTIE.

TOT OVERWEGING.

Hoe zeer men zich ontdoet van de oude dwaling van den kinderdoop, blijkt uit het volgende bericht uit de stad Los Angeles, California:

„In eene predikatie in de tent „Evangel” gelegen hoek 56ste straat en Broadway, werd Ds. Dr. R. S. MacArthur luide toegejuicht, toen hij den kinderdoop als heidensch verwierp en verklaarde dat de leering, dat God voor immer een onschuldig kindeken zou verdoemen omdat de een of ander niet eenige droppelen water op het hoofd en het gezicht van het wicht had gesprenkeld, Hem tot een tyran en een monster maakt.”

De leer van het verlorengaan der ongedoopte kleine kinderen wordt in de Ver. Staten van jaar tot jaar meer vaarwel gezegd, en is het onredelijk om aan te nemen, dat het onvermoeide prediken van een duizendtal zendingen en hunne bekeerlingen in dat land de uitwerking heeft, dat het volk betere begrippen aangaande de rechtvaardigheid Gods verkrijgt? En moet dit ook niet in Nederland en ieder ander land het gevolg zijn, waar de zendingen en de Heiligen met woord en geschrift het zaad der waarheid uitstrooien, waardoor de fundamenten zelf der menschenleerstellingen aan het wankelen worden gebracht?

ALGEMEENE CONFERENTIE TE SALT LAKE CITY.

(Vervolg van blz. 331).

Apostel Ruder Clawson toonde aan hoe letterlijk zekere profetiën in vervulling waren getreden, en vergeleek den tegenwoordigen toestand van Utah met dien van het begin toen de pioniers er den voet zetten. Hij gaf het voorbeeld van Brigham City, eene plaats van 700 gezinnen. Hier waren in de eerste jaren verscheidene pogingen om vruchtboomgaarden te kweken, mislukt. Het land is van jaar tot jaar echter meer gezegend geworden, en gedurende dit laatste seizoen zijn 105 wagonladingen perziken alleen uit dit stadje verzonden.

Apostel Reed Smoot, die de volgende spreker was, zeide o.a.: „Nu is het de tijd, wanneer wij onze gezinnen in orde moeten stellen. Indien wij onze kinderen niet onderwijzen, zal een andere macht hen onderwijzen tot ons oneindig verdriet. Wij hebben invloed over onze kinderen, en wij moeten dien invloed uitoefenen, opdat zij oprechte mannen en vrouwen zullen worden.”

Ouderling G. E. Ellsworth, President van de Zending der Noordwestelijke Staten (Ver. St.), sprak in een der Conferentie-vergaderingen in het gebouw *Assembly Hall*. Verslag gevende van zijn zendingsveld, berichtte hij o. m., dat aldaar twee uitgaven van 10.000 ex. Boek van Mormon waren gedrukt, waarvan de eerste geheel was uitverkocht, alsmede 3000 van de tweede uitgave. De belangstelling onder het publiek wakkert er zeer aan.

Ouderling Andrew Jenson zeide o. m. dat de leden van de Kerk, en in het bijzonder zij die het priesterschap dragen, schriftelijke bewijzen of aantekeningen behooren te hebben, waardoor de oorsprong der aan hen bediende verordeningen kan nagewezen worden, en behooren het priesterschap te kunnen nasporen tot zijn oorsprong, zooals een Abraham van ouds.

Bisschop Orrin P. Miller, Raadgever van den Presideerenden Bisschop van de Kerk, betoogde dat de Kerk nooit in een beteren financiëlen en geestelijken toestand is geweest dan tegenwoordig.

Ouderling J. E. Robinson, President van de Californische Zending, was een van de sprekers tot de groote menigte in openlucht-vergadering op het „Tempelplein”. Hij zeide, over de vernietiging van San-Francisco sprekende: „God had Zijne hand zelfs over de minste Zijner kinderen. . . . God behoedde hen, zoodat niet één van ons getal, niet één die den naam van Heiligen der laatste Dagen droeg, het minste letsel ontving. Het eigendom van ons volk bleef gered, óf doordat het gedekt was door verzekering, óf omdat het gelegen was in het gedeelte dat door het vuur niet verwoest is.

„Zes jaren geleden bezocht President Brigham Young, van den Raad der Twaalf Apostelen, dien Staat (California), en ik heb hem toen met

mijn eigen ooren het volk hooren waarschuwen en hem tot hen hooren zeggen dat de tijd niet verre was, wanneer die groote stad door aardbeving en vuur vernietigd zou worden, en het maakte op sommige onzer Heiligen zulk een indruk, dat zij de stad wenschten te verlaten en aanstonds te verhuizen.

„Mij is met nog eenige kleine jongens door een ander Apostel te St. George (Utah) beloofd, dat indien wij getrouw zouden zijn, wij in de wereld zouden uitgezonden worden om het Evangelie te prediken, en dat wij steden achter ons zouden zien in stukken schudden, verbranden en verzinken, nadat wij onze boodschap zouden afgeleverd hebben.

„Wij waren bij gelegenheid eener Conferentie vergaderd, en de zendelingen van de San Francisco-Conferentie en eenige broederen die op weg waren naar de Zuid-Zee-Eilanden waren aanwezig. Toen wij op Dinsdagavond wat tegenstand op de straten der stad hadden ondervonden, bogen 23 onzer zich te middernacht in het Zendingshuis in het gebed, en ik herinner mij, hoewel het niet ten volle beamende, de vurigheid van den Ouderling die bad. Hij bad met de diepste ernstigheid dat God de stad mocht opschudden, want wij hadden van jaar tot jaar gepredikt en geen noemenswaardigen indruk op haar gemaakt. Toen de aardbeving plaats vond, kwam hij mijne kamer binnenloopen en vroeg mij, of dit het antwoord was op zijn gebed.”

Ouderling Charles H. Hart, een van de Eerste Zeven Presidenten der Zeventigen, zeide dat de toets van een godsdienst is, deszelfs bekwaamheid om goede mannen en vrouwen voort te brengen, en dat het „Mormonisme” dezen toets kan doorstaan, daar er onder dit volk een superieur geslacht jonge menschen opgroeit.

Andere leerzame en belangrijke woorden werden door de Apostelen en andere broederen gesproken. President Joseph F. Smith en de andere hoofd-autoriteiten der Kerk werden allen eenstemmig door de broederen en zusters, in Conferentie vereenigd, ondersteund in hunne roepingen.

Op Zondagavond, den derden en laatsten dag der Conferentie, werd in den Tabernakel eene Zondagschool-Conferentie gehouden. President Joseph F. Smith, die de President der gezamenlijke Zondagscholen van de Kerk is, leidde ook deze bijeenkomst, en het pl.m. 10.000 personen houdende gebouw was geheel gevuld. De Sabbatscholen van de Kerk tellen tezamen omtrent 150.000 leden.

Deze half-jaarlijksche Algemeene Conferentie was, volgens de berichten, een der gezegendste en voorspoedigste, die in de Kerk hebben plaats gehad.

VERSTANDIG GEREDENEERD.

Landlooper (in een courant lezend): „De wereld lijdt aan industriële overproductie;” — Nu, dan zou het toch een misdaad zijn, als ik ook nog ging arbeiden!

CONFERENTIE TE NAUVOO.

Nauvoo — door de Heiligen der laatste Dagen gesticht, erkent en huldigt nu het volk, dat zij in 1846 op roekelooze, wreede wijze verbannen had. Van 29 September tot 2 October j.l. werd bij gelegenheid van het bezoek van President Joseph F. Smith, die zich op zijne terugreis van Europa bevond, in deze stad eene Conferentie gehouden, waarbij 70 zendelingen tegenwoordig waren. Honderd deuren werden gastvrij geopend om hen te ontvangen, en de bevolking behandelde hen met groote hartelijkheid.

Drie openbare Conferentie-vergaderingen werden gehouden in het stadhuis, dat op eenige meters afstands van de Tempel-plek gelegen is. De zaal was bij iedere gelegenheid volkomen gevuld, en levendige belangstelling werd getoond. De priesterschapsvergaderingen der Zendingen werden in de oude drukkerij van President John Taylor gehouden.

Des Maandags na de Conferentie werd deelgenomen aan spelen en andere vermaken, en werden de zendelingen vergast op druiven en perziken, die zij slechts voor het nemen hadden.

Om halfacht uur kwamen de zendelingen op den rivieroever tezamen, om hunnen President en ontslagen broederen vaarwel te zeggen. Verscheiden liederen werden gezongen. De kaptein van de groote overzetsboot noodigde de „Zeventig” Ouderlingen uit om mede de breede rivier over te varen naar Montrose. Het gevolg was een verrukkelijk schouwspel. Gedurende de vaart bij maanlicht zongen de zendelingen het lied: „Wij danken U, Heere, voor profeten,” en hield Ouderling J. G. McQuarrie, de Zendingspresident, eene boeiende rede, waarin hij de opkomst en den bloei van het „Mormonisme” in levendige kleuren schilderde. — De boot nam de schare zendelingen weder terug naar Nauvoo.

Verder eenige opmerkingen makende over de stad Nauvoo, zegt de verslaggever: „Er is iets, dat verdient aangeteekend te worden. De huizen van de leidlieden van de Kerk, die aan hunne roeping zijn getrouw gebleven, zijn blijven staan als gedenkteekenen van de sterkte van hun karakter. Daarentegen hebben zij, die verraders den werke Gods zijn geweest, geen gedenkteekenen nagelaten die stand gehouden hebben. Indien zij er hebben nagelaten, zijn die verbrokkeld, tot stof herleid en door de winden des hemels weggevoerd.”

De *Independent*, een dagblad van Nauvoo City, zegt van het bezoek van President Smith en gezelschap:

„Joseph F. Smith, van Salt Lake City, President van de Mormoonsche Kerk, en gezelschap, werden hier Woensdag door acht zendelingen van de Kerk begroet, en bezochten met hen de herinneringsoorden hunner jeugd. Het vroegere eigendom van de Smith-familie, de plaats van de woning zijns vaders, het Tempel-terrein en andere plaatsen werden bezocht, en de president verhaalde eenige aandoenlijke gebeurtenissen,

die tranen in zijne oogen brachten, en toonden dat hij een zeer teerhartig man is. Hoewel hij slechts een jongeling was, herinnert hij zich duidelijk den moord op zijnen vader, Hyrum Smith, en op den Profeet Joseph, en hoe hunne lichamen uit Carthage werden aangevoerd, alsook de treurige, donkere dagen van de verbanning in 1846.

„De Independent ontving een aangenaam bezoek van President Smith en gezelschap. Mr. Smith is een zeer hoffelijk en beschaafd man, een man met buitengewone aantrekkingskracht en geestkracht. Hij is groot van gestalte, draagt een vollen baard, en heeft een verfynd, verstandig gelaat. Hij houdt zich goed voor zijne jaren, en zou niet aangezien worden voor meer dan 60 jaren oud.”

HET GELOOF VAN EEN KIND.

De kleine Jan, een elfjarig zoontje van Zuster H. S. van de Rotterdamsche Gemeente, had jarenlang veel aan zijne oogen geleden. Zij waren meest vuurrood, en deden hem veel pijn. Hij kon eindelijk heel weinig meer zien, en was niet meer in staat de school te bezoeken.

Toen op zekeren dag in het begin van de maand Augustus j.l. te Rotterdam bekend werd, dat de profeet, President Joseph F. Smith, den volgenden dag in de stad zou zijn en de vergadering zou bijwonen, zeide Jan tot zijne moeder: De profeet heeft, van al de zendingen op aarde, de grootste macht. Indien u mij wilt meenemen naar de vergadering, geloof ik dat mijne oogen zullen beter worden, indien de profeet in mijn oogen kijkt.

Volgens zijn verlangen, mocht het kind zijne moeder begeleiden naar de vergadering, en toen deze afgeloopen was, stelde President Smith zich bij de deur van de zaal om aan de broeders en zusters en vrienden bij het uitgaan de hand te drukken. Toen de kleine Jan voorbij hem kwam, de zeere oogen met een doek omwonden, nam President Smith hem bij de hand en sprak hem vriendelijk toe. Hij lichtte toen den doek een weinig op, en keek hem medelijdend in de oogen, terwijl hij eenige woorden in de Engelsche taal zeide, welke het kind niet verstond.

De kleine was bevredigd. De profeet had behandeld volgens zijn geloof; en volgens zijn kinderlijk geloof is hem ook geschied. Toen hij naar huis terugging, riep hij uit: Moeder, mijne oogen zijn genezen; ik heb geen pijn meer. Ik kan nu weer goed en ver zien.

Zijn gezicht is sedert dien goed gebleven. Hij gaat weer naar school en men kan niet waarnemen, dat zijne oogen ooit ziek zijn geweest.

PRESIDENT JOHN TAYLOR.

Vervolg van blz. 344.

Na den dood van President Brigham Young in 1877 was Ouderling Taylor President der Twaalf Apostelen, en werd in October 1880 gekozen tot President van de Kerk. Hij stierf den 25sten Juli 1887 te Kaysville, Utah.

President John Taylor was een man van goed uiterlijk. Hij was omtrent zes voet lang, en zijn aangezicht had een hemelsche uitdrukking. Wie in zijne tegenwoordigheid kwam, gevoelde dat hij in de tegenwoordigheid van een groot man was. John Taylor leefde, werkte en stierf als een voorbeeld van zijn eigen leus: „Het Koninkrijk Gods of niets.”

Mill. Star.

UIT DE ZENDING.

Apostel Chas W. Penrose, de nieuwe President der Europeesche Zending, is de schrijver van de 12 traktaten, getiteld „Stralen van Levend Licht,” die in het Hollandsch vertaald en nu in algemeen gebruik zijn in de Ned.-Belg. Zending. Het portret van President Penrose verscheen in de „Ster” van 15 Aug. 1906.

„De broederen te Verviers” — schrijft Pres. J. H. Taylor, 3 Nov. — „hebben hun vergaderingslokaal moeten opgeven, omdat de eigenaar zijne betrekking zou moeten verliezen, indien hij onze vergaderingen nog in zijn gebouw liet houden. Doch een hunner onderzoekers vond een ander lokaal voor hen, zoodat zij nu wederom gelukkig zijn.”

Sedert onze laatste opgave, ontvingen wij het volgende aantal nieuwe intekenaren, door verschillende zendelingen: door Ouderling W. L. Brimhall, 5; J. D. Hoggan, 2; H. van Braak, 2; L. G. Hardy, 2; H. Bell, 1; Le Grand Richards, 1; Geo P. Trayner, 1; J. A. Ririe, 1; A. W. Chamberlain, 1. De zendelingen worden verzocht, hunne gewillige aandacht en ernstige pogingen bij voortdoring aan de belangen van de „Ster” te wijden.

Pres. J. P. Lillywhite schrijft ons, 5 Nov.: „We hadden gisteren avond te Arnhem een goede vergadering, waar behalve een goed aantal Heiligen, 19 belangstellende vreemdelingen waren. Te Nijmegen waren al de leden in de vergadering tegenwoordig, alsmede 5 vreemdelingen.”

Ouderling H. Bell bericht, dat er te Dordrecht Zondagavond 11 Nov. 30 vreemdelingen in de vergadering aanwezig waren. De Rotterdamsche gemeente had dienzelfden avond een geheel volle zaal in „Excelsior”. Daarvan waren een 45 belangstellende vreemden.

Gedurende het jaar 1904 verkochten 36 zendelingen in de gansche Zending 378 boeken. Verleden maand verkochten de zes zendelingen der Amsterdamsche Conferentie juist 800 boeken — een toename van 15000%. Ouderling Jos A. Kingdon verkocht er 230 van de 800.

DE ZENDING ELDERS.

In de Zending der Zuidelijke Staten (Ver. St.) zijn van 1 tot 29 September 85 personen door den doop in de Kerk opgenomen.

Ouderling A. B. Walton geeft schoolonderwijs te Epesus, Georgia (Ver. St.). Op zekeren dag werd hij uitgenoodigd om in eene Campbellietische kerk te prediken. 150 menschen en de predikant kwamen om hem te hooren. Na de bijeenkomst verklaarde laatstgenoemde dat het gesprokene leugen was. Naar bewijzen gevraagd zijnde, verliet hij haastig het gebouw, en den volgenden Zondag hield hij een lasterlijke rede tegen het „Mormonisme”. Ouderling Walton werd echter ten tweeden male verzocht om te prediken, en vele vrienden en onderzoekers werden gevonden.

De verschillende Apostelen en Eerste Presidenten der Zeventigen, die na de onlangs te Salt Lake City gehouden groote Conferentie geroepen zijn om op zending te gaan, zijn naar de volgende afdeelingen gezonden: Apostel C. W. Penrose, naar de Europeesche Zending; George A. Smith en B. H. Roberts, naar de Zending der Zuidelijke Staten en de Zending der Oostelijke Staten, inbegrepen oostelijk Canada; Hyrum M. Smith en Chas H. Hart, naar de Zending der Noordelijke- en Middelstaten; George F. Richards, naar de Zending der Noord-Westelijke Staten, inbegrepen Britsch Columbia, en naar de Californische Zending.

GEMENGD NIEUWS.

Zaterdagnacht, 20 October, had er te Salt Lake City en Ogden, en over de streek rondom en tusschen deze twee steden gelegen, een hevige storm plaats, die veel schade heeft aangericht aan sommige gebouwen en huizen. Boomen werden uit den grond gerukt, hooibergen werden verstrooid, schuren woelen om, enz.

De orkaan die den 18den September over Hongkong, op de Chineesche kust heeft gewoed, vernietigde in twee uren tijds meer dan 10.000 menschenlevens, 47 stoom- en zeilschepen, en meer dan 1000 kleine booten.

Een der voornaamste beeldhouwers van Amerika, Edwin Dallin, is van Mormoonsche ouders in Utah geboren. Hem werd boven een aantal beroemde mededingers de voorkeur gegeven voor het oprichten van het „Monument der Krijgs- en Zeelieden” in de stad Syracuse, N. Y.

DE ONDERLINGE-ONTWIKKELINGSVEREENIGINGEN.

Onderwerp voor Woensdag 21 November of Donderdag 22 November.

HET 4DE ARTIKEL DES GELOOFS.

1ste Lezing: De Doop. (Talmage's *Articles of Faith*, Lecture 6, tot paragraaf 18.)

2de Lezing: De Doop, als noodzakelijk tot Zaligheid. (Het overblijvende gedeelte van Lecture 6).

Onderwerp voor Woensdag 28 November of Donderdag 29 November.

1ste Lezing: De Wijze van doopen. (Talmage's Lecture 7, tot paragr. 18.)

2de Lezing: De Doop voor de Dooden. (Tot het einde van Lecture 7).

AANKONDIGING.

Apostel CHARLES W. PENROSE is aangesteld geworden, om President Heber J. Grant op te volgen als President der Europeesche Zending. Hij is den 2den November te Liverpool aangekomen, en gevoelt zich goed in geest en lichaam. Hij is nu bezig met zich vertrouwd te maken met het werk der Zending, waarover hij zal presideeren. Moge de Heere hem in zijne werkzaamheden rijkelijk zegenen.

AANGEKOMEN.

4 November. — Ouderlingen Timothy Wilford Mathews, van Oakley, Idaho, en George Edward Abel Jr. van American Fork, Utah. Eerstgenoemde is in de Rotterdamsche, laatstgenoemde in de Groninger Conferentie geplaatst.

OVERLEDEN.

BOEKWEG. — De *Deseret News* bericht het overlijden op 14 October j.l., van Broeder Ulrich Boekweg, te Ogden, Utah. Broeder Boekweg was geboren te Noordbroek, Nederland, waar hij zich den 24sten Nov. 1888 bij de Kerk aansloot, en vertrok 4 jaren geleden naar Utah. Hij is 50 jaren oud geworden.

I N H O U D :

Eene beschrijving der Nephieten uit niet-Mormoonsche bron	Blz. 337	Het Geloof van een Kind	Blz. 349
Een merkwaardige Bekeering	„ 341	President John Taylor (<i>vervolg</i>)	„ 350
Aan mijn Vaderland	„ 342	Uit de Zending	„ 350
President John Taylor	„ 343	De Zending elders	„ 351
Aan onze Lezers	„ 345	Gemengd Nieuws	„ 351
Tot Overweging	„ 345	De onderlinge Ontwikkelingsvereenigingen	„ 352
Algemeene Conferentie te Salt Lake City	„ 346	Aankondiging	„ 352
Verstandig geredeneerd	„ 347	Aangekomen	„ 352
Conferentie te Nauvoo	„ 348	Overleden	„ 352

Uitgave van ALEX NIBLEY, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.